

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny **(1586)**

Wspólne posiedzenie
Komisji Skarbu Państwa
i Infrastruktury (124.),
Komisji Ustawodawstwa
i Praworządności (235.)
oraz Komisji Samorządu Terytorialnego
i Administracji Państwowej (170.)
w dniu 14 grudnia 2004 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Pierwsze czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz niektórych innych ustaw (cd.) (druk nr 805).

(Początek posiedzenia o godzinie 18 minut 31)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodnicząca Komisji Ustawodawstwa i Praworządności Teresa Liszcz)

Przewodniczący Liszcz:

Otwieram wspólne posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, poświęcone inicjatywie grupy senatorów dotyczącej zmiany ustawy o gospodarce nieruchomościami. Przedstawicielem tej grupy jest pan senator Jurgiel...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Panie Senatorze, zaraz poprosimy pana o krótkie uzasadnienie tej inicjatywy. Otrzymaliście państwo opinię pana profesora Szewczyka z Poznania na temat tej sprawy. Mam nadzieję, że zdążyliście się państwo z nią zapoznać.

Proszę uprzejmie, Panie Senatorze.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo!

Ustawa była już przeze mnie uzasadniana.

(Przewodnicząca Teresa Liszcz: No tak, ale proszę nam przypomnieć.)

Myślę, że to miało być posiedzenie podkomisji, więc chyba już drugi raz nie będę powtarzał tego samego.

Przewodnicząca Teresa Liszcz:

To wyjątkowy wnioskodawca, który nie chce...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, który rezygnuje z okazji, żeby nam przekazać swoją myśl i nas do niej przekonać.

Czy w takim razie możemy prosić panią mecenas? Bo, pomijając meritum sprawy, jest w tym przypadku także kwestia niezbyt dobrego sposobu zaprojektowania tej inicjatywy. Ale może jednak nie. Może najpierw przyjrzyjmy się jej od strony merytorycznej. Przepraszam, że panią...

Otwieram dyskusję.

Rozumiem, że znany jest sens inicjatywy.

Kto z państwa chce się wypowiedzieć w tej sprawie?

Pan senator Huskowski, bardzo proszę.

Senator Stanisław Huskowski:

(Muzyka na sali)

Ja tylko chcę... Ojej, tylko sekundę, bo obawiam się, że nie zagłuszę muzyki.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tylko ja nie umiem rapować, czy – jak to się mówi – podłożyć się pod muzykę.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Chcę powiedzieć tylko tyle, że chyba mniej więcej miesiąc temu zebraliśmy się w tej sali w tym samym składzie. Wysokie Komisje były uprzejmie powołać trzyosobowy zespół w tej sprawie, do którego zostałem powołany przez komisję samorządu terytorialnego. Prawdę mówiąc, ten zespół się nie zebrał, co obciąża mnie w 33 i 1/3%, ponieważ był on trzyosobowy. Chcę jednak powiedzieć, że w tej sprawie zebrałem swój zespół we Wrocławiu. Mianowicie poprosiłem wojewodę, poprosiłem marszałka i poprosiłem prezydenta o prawników, którzy mają duże doświadczenie w stosowaniu tej ustawy, a także parę osób z wydziału prawa na uniwersytecie. W ten sposób powołałem zespół, z którym rozpocząłem pracę na temat tej ustawy. Ale gdybym wiedział, że dzisiaj zbiorą się te komisje, to byłbym przygotowany, ale ponieważ nie wiedziałem, więc jestem zupełnie nieprzygotowany. Godzinę temu dowiedziałem się, że spotykamy się w tej sprawie. W związku tym zabrałem głos tylko po to, żeby powiedzieć, że się nie przygotowałem, ale tylko dlatego, że nie wiedziałem, że dzisiaj się spotkamy. Dziękuję.

(Głos z sali: Nie odrobił lekcji.)

Przewodnicząca Teresa Liszcz:

Dziękuję bardzo.

Kto z państwa pragnie zabrać głos w związku chociażby z tą opinią?

Czy przedstawiciel wnioskodawców zapoznał się z opinią?

Senator Krzysztof Jurgiel:

Ja myślę, że tę sprawę znam dobrze. Może nie jestem prawnikiem, ale mam uprawnienia w zakresach majątkowych. Mimo to panowie senatorowie z SLD wątpią w moją wiedzę na ten temat i się podśmiewają. Uważam, że mogę dyskutować o tej ustawie i między innymi dlatego tym tematem się zajmuję. Zarówno opinia, którą otrzymaliśmy z Poznania, jak i stanowisko rzecznika praw obywatelskich, które rozpatrywaliśmy poprzednio, świadczą o tym, że to rozwiązanie jest słuszne. Prawo nie może przecież działać wstecz i nie możemy zablokować możliwości dochodzenia roszczenia czy też odszkodowania za nieruchomości. Nie możemy stosować nowych przepisów do spraw, które zostały wszczęte, ale nie zostały jeszcze zakończone. Uważam, że Senat popełnił błąd, wprowadzając takie rozwiązanie w tej ustawie.

Przewodnicząca Teresa Liszcz:

Dziękuję bardzo.

Kto z państwa chce się jeszcze wypowiedzieć?
Pani senator Christowa, bardzo proszę.

Senator Czesława Christowa:

Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo, Członkowie Komisji!

Ja mam taką propozycję. Uważam, że dyskusja nad tym materiałem powinna zostać odłożona, aby wszyscy mogli się z nim zapoznać, abyśmy wszyscy odrobili lekcję. Sądzę, że jest to zbyt poważna propozycja, aby można było zająć się nią, będąc nieprzygotowanym. Te problemy dotyczą także portów. Ja sama musiałabym mieć więcej czasu, aby przygotować się w sposób kompetentny do wypowiedzi i uzgodnić swoje stanowisko także z portem jeśli chodzi o skutki gospodarcze i prawne tej zmiany.

Tak więc na pewno ja jestem nieprzygotowana, a jak wynika z wypowiedzi innych, także pozostali członkowie komisji nie są przygotowani. W związku z tym nie ma sensu nasz dzisiejszy pośpiech i powinniśmy przełożyć ten temat na następne spotkanie. I taki zgłaszam wniosek formalny. Dziękuję.

Przewodnicząca Teresa Liszcz:

Dziękuję bardzo.

Czy pani mecenas zechce zabrać głos?

Proszę.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aleksandra Sulowska:**

Szanowni Państwo!

Po pierwsze, chcę się ustosunkować do pierwotnego druku inicjatywy, druku nr 805. Uważam, że już na obecnym etapie należy nowelizować ustawę o gospodarce nieruchomościami z tego względu, że ta nowelizacja już weszła w życie. Tak więc powinna to być ustawa o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami. Przede wszystkim – zgodnie z wolą wnioskodawców – należałoby się skupić na uchyleniu art. 229a. Mam pewne wątpliwości co do skreślenia art. 15 w ustawie o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw, który mówi o tym, że art. 229a stosuje się również do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Wynikają one z tego, że ta ustawa już weszła w życie i nie będzie już więcej spraw wszczętych i spraw w toku. Tak więc skreślenie art. 15 w tej nowelizacji wydaje mi się już zbędne.

Przede wszystkim należałoby zapisać, że do wszystkich spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie inicjatywy dotyczącej omawianej ustawy, stosuje się jej przepisy, czyli przepisy z uchylonym art. 229a. Czyli będzie stworzona korzystna sytuacja dla wszystkich właścicieli, i przed niekorzystną nowelizacją, i w okresie obowiązywania niekorzystnej nowelizacji. Do wszystkich spraw wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie tej nowelizacji będą już miały zastosowanie przepisy korzystne.

Zagwozdką jest rozwiązanie problemu spraw zakończonych ostatecznie w okresie niekorzystnym dla właścicieli. Po przeanalizowaniu literatury i doktryny należy

wywieść, że w przypadku gdy zmienia się stan prawny na niekorzyść, w momencie kiedy pewne sprawy są już wszczęte, organ administracji powinien umorzyć postępowanie w trybie art. 105 kodeksu postępowania administracyjnego. Ale w tej kwestii praktyka może nie być jednolita. Jeżeli w ogóle takie decyzje ostateczne zapadły, to albo mogły zostać wydane postanowienia o umorzeniu postępowania, albo organ administracji mógł odmówić wszczęcia postępowania, jeżeli właściciel już w okresie niekorzystnym, nie wiedząc, że stan prawny się zmienił, złożył taki wniosek.

Przygotowałam zmodyfikowany projekt druku nr 805 jako przyczynek do dyskusji. Jeżeli chodzi zaś o kwestię zasadniczą, czyli odwrócenie niekorzystnej sytuacji dla właścicieli, dla których sprawy ostatecznie zakończyły się w tym niekorzystnym okresie, to chciałabym o tym ewentualnie dyskutować w obecności Ministerstwa Infrastruktury. Nie wiem bowiem, czy w praktyce zapadły już ostateczne decyzje o umorzeniu. A jeżeli zapadła tylko jedna, to ustawodawca nawet w stosunku do tego jednego właściciela powinien tę sytuację wyprostować. Dziękuję.

Jak widać, rozwiązań jest wiele. Moja propozycja – jak już powiedziałam – jest tylko przyczynkiem do dyskusji.

Przewodnicząca Teresa Liszcz:

Dziękuję bardzo.

Niektórzy z państwa wyrazili zawołowaną pretensję, że spieszymy się z tą ustawą. Spieszyć się musimy, bo 30 grudnia mija dwumiesięczny termin jej rozpatrzenia. Oczywiście możemy prosić o przedłużenie tego terminu i pewnie tak się stanie. Opinia, o której mówię, i która jest jednoznacznie korzystna dla tego projektu, jeśli chodzi o meritum – profesor Szewczyk nie wypowiada się na temat jego formy – była dostarczona, jak panie mi podpowiadają, przed tygodniem. Tak więc był czas na zapoznanie się.

Ale rzecz jest rzeczywiście ważna i...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Członkowie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności dostali ją przed tygodniem...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Głos z sali: Ona była w przegródkach, a ci, którzy mają pocztę mailową...)

No, ale nie będziemy już szukać...

Ministerstwo było oczywiście zaproszone?

(Głos z sali: Tak, i podobno jest w drodze.)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Ale na razie mamy wniosek formalny o odroczenie.

Czy są jeszcze inne wnioski, zwłaszcza że i tak wypada nam poczekać na panią dyrektor?

Nie chciałabym kończyć, skoro pani dyrektor jest już w drodze do nas. O, jest już. Witam pięknie i dziękujemy za przybycie.

Kto z państwa chce jeszcze zabrać głos, zanim poddam ten wniosek pod głosowanie?

Czy państwo nie mają dzisiaj ochoty na merytoryczną dyskusję?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Większość jednak nie zapoznała się z tą opinią. Wobec tego poddaję pod głosowanie wniosek pani senator Christowej o odroczenie i wtedy będziemy mieli obowiązek przygotować pismo.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze.

Kto z państwa jest za przerwaniem pracy nad tym projektem i za zwróceniem się o przedłużenie terminu, proszę podnieść rękę. (18)

Dobrze.

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (2)

2 senatorów wstrzymało się od głosu. Tym samym przeszedł wniosek pani senator Christowej.

Wobec tego otrzymają państwo ponownie zawiadomienie, jak tylko ustalimy termin. Sądzę, że to będzie już w styczniu.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie wiem, czy damy radę w przyszłym tygodniu, bo...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Zwrócimy się z pismem do marszałka o przedłużenie terminu.

(Głos z sali: Możemy to zrobić?)

Możemy, możemy.

Kto przygotowuje pismo?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Która komisja jest, że tak powiem, wiodąca? Infrastruktury?

(Głos z sali: Pani komisja, ustawodawstwa.)

Moje panie są najbardziej obciążone, bo ciągle jesteśmy główną komisją. Może teraz komisja infrastruktury, bo jest to w końcu interes skarbu państwa. Tak, przygotowuje to komisja infrastruktury, a my z panem senatorem Piwońskim tylko podpiszemy.

No cóż, w takim razie dziękuję bardzo, chyba że pani dyrektor chce zająć stanowisko?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Też potrzebuje pani więcej czasu.

Zamykam wspólne posiedzenie komisji i życzę miłego wieczoru.

(Koniec posiedzenia o godzinie 18 minut 44)

Kancelaria Senatu

Opracowanie: Magdalena Marczevska

Publikacja: Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Administracyjne, Dział Wydawniczy

Nakład: 7 egz.

ISSN 1643-2851